

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemanj velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemanj velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljanj velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravištvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznaniila (inserati) se sprejemajo in velja trispotna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, ne frankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izveniši nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 58.

V Ljubljani, v petek 11. marca 1892.

Letnik XX.

Deželni zbor kranjski.

(Tretja seja, dne 11. marca.)

Razne prošnje.

Deželni glavar g. Oton Detela otvori sejo ob 1/2 11. uri. Ko je bil prečitan zapisnik zadnje seje, naznani predsednik več prošenj za podporo, ki so se izročile finančnemu in upravnemu odseku.

Društvo gospej krščanske ljubezni v Ljubljani prosi podpore. Poročevalec Kersnik v imenu finančnega odseka nasvetuje, da se dovoli 100 gld. obvelja.

Društvo poštarjev prosi, da bi ne plačevali deželnih doklad. Poročevalec vitez Langer v imenu finančnega odseka nasvetuje, da se prošnja odkloni. Nasvet obvelja.

Županstvo v Borovnici prosi podpore za zgradbo občinske ceste Rakitna-Borovnica. Poročevalec dr. vitez Bleiweis v imenu finančnega odseka poroča, da je deželni odbor odposlal dež. inženjerja g. Hraskega, naj progo ogleda. Tretjino ceste do nekega kamnoloma je izdelala že južna železnica. Po dosedanji cesti skozi Preserje je mogoče iz Rakitne le jedenkrat na dan priti s težkim vozom do Borovnice. Ali nova nameravana cesta bi stala 13.000 gld. Rakičanje obljubijo v ta namen k večjemu le 1000 gld., županstvo v Borovnici pa je zadnji čas naznani, da bi skupno z Borovničarji dali 7000 gld., torej bi morala dežela dati 6000 gld. za to cesto. Finančni odsek pa misli, da je stvar deželnega odbora, naj skrbi, da interesentje naznani, koliko hočejo žrtvovati v ta namen, in potem bode deželni zbor mogel dovoliti primerno podporo. Ta nasvet obvelja.

Županstvo v Kropi prosi podpore za popravo bolnišnice. — Poročevalec dr. vitez Bleiweis v imenu finančnega odseka nasvetuje z ozirom na uboštvo občine in na to, da ljudje z dežele toliko ne silijo v bolnišnico ljubljansko, naj se dovoli 100 gld.

Poslanec Suklje vpraša, kje pa je zdravnik za to bolnišnico? V Kropi sedaj ni nobenega okrožnega zdravnika, tudi v Kamni Gorici ga ni; še le v Radovljici, torej skoro deset kilometrov daleč. Dolžnost je torej deželnega zastopa, da se temu kraju preskrbi okrožni zdravnik, ker je tu posebno potreben in so v drugih krajih zdravniki bolj na gostem. Torej naj deželni odbor v tem oziru ukrene potrebno.

Baron Schwegel graja dosedanji zdravstveni zakon, po katerem okrožni zdravniki niso povsem po potrebi nameščeni. Zato naj se skrbi, da se ta zakon primerno preuredi, in skrbi za to, da se revni ljudje zdravijo brezplačno.

Poslanec Braune želi, da bi se bolnišnica v mestu Kočevju primerno priredila, oziroma razširila.

Poročevalec se strinja z nasvetom barona Schwegel-a in potrdi, da doslej okrožni zdravniki niso zdravili nobenega reveža brezplačno, ker se namreč taki bolniki niso oglašali, boječ se troškov. Zbor pritrdi, da se dovoli podpore 100 gld.

(Dalje sledi.)

Sloveni — mučeniki.

Jednajsti list.

Orenburška gub., 28. grudnia 1889.

Vaše pismo, napisano na Dunaju, smo srečno prejeli predbožični dan ob 5. uri zvečer in odpisujemo nanje 28. grudnia 1889. leta, in kot katoliški kristijanje v prvih besedah svojega lista izgovarjamo te besede: Hvaljen bodi Jezus Kristus!

Jako smo se razveselili, ko smo ta list prejeli in zelo smo se čudili, kako veliko in neminljivo je usmiljenje Božje do nas, ker ni le tako tolažilen list, marveč tudi na vzdrževanje našega slabega življenja 10 rubljev, za katere Vam, veleč. gospod, ničesar ne moremo vrniti, — ker smo v taki stiski, samo prosim usmiljenega Boga za Vašo dobrotljivost, naj Vam po svojem neskončnem usmiljenju

povrne, in z radodarno roko naj Gospod Bog povrne tisočkrat, zraven tudi vsem gorečim katolikom, gospodom in gospem, ki se nas spominjajo, mi jim povračamo to ljubezen, priporočujoč jih Bogu in varuhinji vseh ljudi, presveti Devici Mariji: Dasi se to izraža na tem koščku suhega papirja, prihaja pa iz radovoljnih želja in gorečega srca.

In kar, vč. gospod, pišete, naj bi opisali obširno naše izgnanje, tisto je bilo tako-le. Začetkom tega preganjanja unije leta 1875 so zaprli našega starejšega brata Luko, katerega so pridržali nad jedno leto v kriminalu v Biali in ga potem z mnogimi drugimi izpeljali v kersonsko gubernijo. Mi štirje mlajši smo ostali v svojih hišah, ker vsak izmed nas je imel svojo posebno hišo in gospodarstvo. In mučili so nas na razne načine: z eksekucijo in s svojimi krivičnimi sodbami so nas drli in nas krivično sodili: za zakon, naj bi se ločili, ali pa v cerkvi zakone ponavljali, česar pa mi nismo hoteli. Sodili so po 50 rubljev kazni — in jo siloma jemali. In prav tako so sodili za krst in za pogreb, če kdo njihovih popov k nobeni reči ni hotel klicati.¹⁾ Ko pa niso pomagala nikaka groženja in opominjevanja, sklenili so poslati nas v orenburško gubernijo. In tako je prišlo leta 1888, s tretjega na četrti dan julija, ob dvanajstih po noči dvoje načelnikov z 20 stražniki, in ti so obstopili naše hiše in nas vse zaprli. Vzeli so Luko, ženo in hčerico; Elijo z ženo in hčerko Marijano in sina njegovega, Janeza; Gregorja so zaprli, ženo in hčerko njegovo pa so pustili in na tistem izgnali iz hiše in hišo zaklenili. Jožefu je umrla žena devet mesecev pred tem in ostala sta mu dva otroka:

¹⁾ Kolika tragika je v teh besedah! Brez svojega svecenstva so ti junaški bratje naši sami mej seboj dejanja ljubezni si skazovali, sami krstili deca svojo, sami pokopali mrlice svoje; tudi zakon so sklepali mej seboj in skrivši je sem pa tja prihajal mej nje kak katoliški duhovnik, da jim je zvezo cerkveno blagoslovil. V Ukrajini in na Podlesju bi znali gozde pripovedovati mnogo takih skrivnih prizorov, katerim ima kaj jednakega pokazati samo prva doba krščanstva.

LISTEK

Sebastopolj.

(Spisal Lev. Tolstoj, prevel J. P.)

IV.

Ko je podstotnik prestopil prag svojega stanovanja, prišle so mu vse druge misli v glavo. Videl je malo izbo s prstenimi neravnimi tlemi in krivimi okni, zalepljenimi s papirjem, svoj stari posteljnjak s preprogo, pribito nad njim, na kateri je bila podoba amazonke in sta visela dva tulska samokreša; umazano postelj s katunovo odejo onega junkerja, kateri je stanoval pri njem; videl svojega Nikita, kateri je z zmršenimi, mastnimi lasmi vstal s tal in se česal; videl je svojo staro suknjo, čevlje in culico, iz katere je molil konec sira in pa vrat steklenice, z vodo pripravljene za na trdnjavo. Spomnil se je, da mora danes vso noč biti s stotnijo v utrdbi.

„Najbrž bodem danes ubit,“ — mislil je podstotnik, — vse se mi tako zdí. In glavno je, da mi ni bilo treba iti in sem se sam ponudil. Navadno je tisti ubit, ki se ponuja. In zakaj je bolan tisti p... Nepsisecki? Morda pa še bolan ni; in zaradi njega bodo mene ubili, prav gotovo ubili.

Videl sem, kako je bilo všeč polkovnemu poveljniku, ko sem se ponudil, da grem, če je Nepsisecki bolan. Če ne postanem major, gotovo dobim Vladimirjev red. Saj pridem že trinajsti pot na utrdbo; trinajst je nesrečna številka. Vsekako čutim, da me gotovo ubijejo; pa moral je nekdo iti, stotnija ni mogla iti s samim praporščikom. Pa naj se zgodi, karkoli hoče, saj gre za čast polka, za čast vojske. Bila je moja dolžnost, da sem se oglasil, ... da, sveta dolžnost. Ali meni se dozdeva —

Podstotnik je bil pozabil, da se mu kaj podobnega ni dozdevalo prvi pot, ko je moral iti na utrdbo; vedel ni, da take misli nadlegujejo vsakega, predno gre v boj. Pomirivši se s pojmom dolžnosti, kateri je pri podstotniku bil posebno razvit in silen, usel se je k mizi in začel pisati očetu pismo za slovo. Čez deset minut je spisal pismo, vstal od mize s solznimi očmi in v mislih moleč vse molitve, katere je znal, se jel oblačiti.

Pijani in surovi sluga je leno podal mu novo suknjo (stara, katero je navadno oblačil podstotnik hodeč na utrdbo, ni bila še popravljena).

„Zakaj ne popraviš suknje? Ti bi le spal.“ reče jezno Mihajlov.

„Kaj spal?“ — mrmra Nikita, — „ves dan letaš kot pes, da bi te bilo kmalu konec, pa bi še malo pospati ne smel.“

„Ti si zopet pijan, že vidim.“

„Saj se nisem napil za vaše denarje, kaj mi očitata?“

„Molči tepec!“ zakriči podstotnik, in je bil pripravljen, da bi ga udaril. Že poprej je bil nevoljen, ali sedaj je pa popolnoma zgubil potrpljenje, ko ga je razsrdil s svojo surovostjo Nikita, katerega je sicer ljubil in ga celó razvajal in s katerim je živel dvanajst let.

„Tepec? tepec?“ — ponovil je sluga. — „In kaj me zmerjate s tepcem? Pomislite, kakšen čas da je! Ni dobro, zmerjati.“

Mihajlov se je spomnil, kam mora iti, in hudo mu je bilo.

„Saj ti moraš kôga razjeziti, Nikita,“ — reče s krotkim glasom. — „Pismo na očeta pusti na mizi in ne dotakni se ga!“ — pristavi in zarudi.

„Poslušam!“ reče Nikita, katerega je bil omečil vpliv vina, katero je pil za svoj denar, kakor je rekel. Solze so mu silile v oči.

Ko je podstotnik pred vratmi mu rekel: „Z Bogom, Nikita!“ je sluga zaplakal in jel poljbnjati roko svojemu gospodu. „Z Bogom, gospod!“ je ihtel.

Stara pomorščakinja, stoječa tudi pred vrati, ni mogla, da bi se ne pridružila temu ginljivemu prizoru. Začela je brisati solze z umazanim rokavom

Andrej, 5 let, in Aleš, 3 leta. Jožefa pa so zaprli in otroka pustili sama v postelji, kakor bedne piške v gnezdu. In prišla je Jožefova tašča ali babica teh otrok, nesrečnih sirot, in ju je vzela k sebi, hišo pa je policija zaklenila. Tudi Maksimovo ženo z dvema otrokoma so pustili v hiši in storili kot z drugimi, hišo pa so zaklenili.

In tako so nas kot jetnike pripeljali v kriminal v Belo. Tam so nas čuvali tri dobe.²⁾ V nedeljo po večernicah so poslali stražnike (odgonjače) in nas odvedli na foksal, skupaj 8 rodbin. Tam so nas zakovali v verige in nas tako peljali v Smolensk, kjer smo bili v kriminalu tri dobe. Odtod so nas, vkovane v železje, peljali v Moskvo, kjer smo bili tudi tri dobe. V Moskvi nas načelnik etapni, Bog mu daj zdravje, ni velel zakovati v železje, marveč nas je posadil v svobodne vagone brez omrežja. In tako smo se vozili do mesta Ražeska³⁾, kjer smo bili v kriminalu 14 dni. Odtod v Penso in tam smo bili tri dobe. Iz Pense v Tamaro in tam smo bili jedno dobo, od tam pa v Orenburg. V Orenburgu smo imeli biti jeden teden, a od tam so nas imeli peš odpraviti v Čelabo,⁴⁾ še 800 vrst za Orenburgom. Mej tem smo že prebili jeden teden, a niso nas odposlali, ker je gubernator dobil telegrame iz Čelabe, da ti, katere so izgnali leta 1887, niso sprejeli tam hiš in zemlje.

Mej tem je prišel k nam v kriminal neki uradnik in nas je vprašal: „Kam greste?“ Na to smo mu mi odgovorili: „Mi sami ne vemo, kam nas vedejo.“ Na to pa on: „Vas vedejo v Čelabo, zakaj tam vam je vlada postavila hiše in naznačila zemljo. Ali hočete vi sprejeti hiše in zemljo v čelabinskem okraju?“ Mi smo mu rekli, da mi tu nikahih hiš in zemlje ne zahtevamo, ker imamo svoje hiše in svojo lastno zemljo, katere nam nima nobeden prava jemati.

Na to je začel on dolgo nas nagovarjati in hvaliti, da je to jako dober in rodovit kraj, mi pa smo mu na to odgovorili, če bi ta zemlja rodila zlato klasje, vendar nam je nepotrebna, ker mi se bojujemo za cerkev in vero katoliško, ne pa za zemljo. Potem je odšel.

Pozneje za 14 dni je prišlo za nami še osem družin, s katerimi jih je prišlo šest tistih, ki so bile v kersonski guberniji, zakaj sešli so se na potu. In tako nas je bilo vseh družin 16 v orenburškem kriminalu. Za nekoliko dni je z nova prišel k nam ravno tisti načelnik in je povedal to-le: „Poslali smo v Peterburg in prejeli smo ta-le telegram: Ministerstvo nam piše, naj bi konečno sprejeli hiše in zemljo, katera vam je naznačena v čelabinskem okraju.“ — Mi smo odgovorili, da nečemo nikake zemlje, niti hiš. Tedaj je dejal: „Trikrat povejte to; če nečete, potem vlada ne bo dalje zidala.“ Mi smo tudi tretjkrat odgovorili, da nečemo.

Tedaj je dejal, naj bi se na to podpisali, toda mi nismo hoteli podpisovati in odgovorili smo mu, da nas že 20 let lové za podpise, toda mi se nismo

¹⁾ Doba — 24 ur.

²⁾ Rjažansk ali Rjazan.

⁴⁾ Čelabinsk.

in govoriti o tem, koliko trpé, če tudi so gospóda. Pripovedovala je gotovo že stoterikrat pijanemu Nikiti, da je revica ostala vdova, da so jej ubili moža pri prvem bombardovanju, da so jej razbili vso hišo (ta, v kateri sedaj ona živi, pa ni njena), itd.

Po gospodovem odhodu je prižgal Nikita pipo, poprosil domačo deklico, da mu gre po vodke, in nehal je jokati in prepiral se je s starko zaradi nekega vedra, katero mu je starka nekda razbila.

„Morda bodem pa samo ranjen?“ — mislil je sam seboj podstotnik, ko je že v mraku korakal s svojo stotnijo proti utrdbi. „No, kam? Kako? Sem ali sem?“ mislil je, kažoč na život in na prsi. — „Če bi me sém (mislil je vrhnji del noge), bilo bi po meni. Če me pa sémkaj zadene le kosce bombe, pa je vsega konec.“

Podstotnik je po jarkih srečno prišel do utrdbe in razpostavil z ženskimi častnikom ljudij na delo, potem pa šel v jamico poleg nasipov. Streljanje je bilo počasno; le poredkem je počil top pri nas ali pa pri sovražniku, in bomba opisala ognjen krog po temnem zvezdnem nebu.

Pa vse bombe so pale daleč zdej ali pa na desni od nasipa, v katerem je sedel podstotnik. Izpil je vodko, pojedel nekaj sira, zakuril cigareto, malo molil, potem pa malo zaspal. (Dalje sledi.)

podpisavali in na to se tudi ne podpišemo. Dejal nam je tedaj: „Bolje bi vam bilo, če bi sprejeli zemljo v Čelabi, ker bi bili vsi skupaj, tako vas pa razdelé in razpošljejo posamič mej tako ljudstvo, da njih jezika ne poznate.“ Mi smo odgovorili: „Vaša volja!“ In tedaj je odšel.

Ko so nas pridržavali nad tri tedne v orenburški ječi, so po vsem tem nagovarjanju sklenili, da nas 16 rodbin razpošljejo po orenburškem okraju in to po jedno družino po raznih vaseh. In tako so vsak dan po dve družini odpravljali iz ječe in na voze vozili v Stanov, od Stanova pa so ju razložili, jedno družino v jedno stran za 40 vrst, drugo družino pa v drugo stran za 40 ali še več vrst; zato da bi se jedni z drugimi ne mogli videti in se mej seboj posvetovati. Živeznino so dajali celo cesto do Stanova, od Stanova pa so odpravljali v označeni kraj in novcev za živéž že niso dali.

(Konec sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 11. marca.

Notranje dežele.

Vrejenje valute. Enkêta za vrejenje valute nadaljuje svoja posvetovanja. Večina veščakov se je izrekla za zlato veljavo, če tudi so skoro vsi priporočali veliko previdnost. Skoro vsi so bili tudi za to, da se zmanjša sedanja denarna jednota, in priporočali, da se za jedoto vzame pol goldinarja, z imenom krona. Nekateri so pa tudi za to, da se obdrži sedanji goldinar, ker so ljudje goldinarske veljave najbolj vajeni.

Štajersko. Pred volitvijo enega deželnega odbornika je slovenski poslanec Radej izjavil, da Slovenci jako pogrešajo zastopstvo v deželnem odboru in da je zatorej žele, da se voli kak Slovenec. Večina se pa na to željo ni ozirala in je izvolila v deželni odbor dr. Reicherja z 39 glasovi, Slovenec Jerman je pa dobil samo 16 glasov. Ta volitev je dovolj jasno pokazala, da od štajerskega deželnega zbora mi Slovenci nimamo ničesar dobrega pričakovati.

Rusini. Mej Rusini se sedaj bîje hud literaren boj, ki pa ima političen pomen. Prepirajo se zaradi pravopisa. Starorusini hočejo po ruski prikrojen pravopis, s katerim bi se rusinščina jako približala ruščini; Mladorusini so pa za fonetični pravopis, ki ima to prednost, da se ga učenci veliko lažje naučé. Mladorusine podpirajo Poljaki. Zahteva Mladorusinov je tudi zaradi tega opravičena, ker ima edini večji rusinski slovar fonetično pisavo.

Ogersko. V zbornici se nadaljuje adrešna debata. Posebno je Apponyi marsikaj nevseneh povedal vladi, kako je nasilstveno postopala pri volitvah. Trdil je, da se samostojnost Ogerske vedno krči, kar seveda ni mogel dokazati. Ministerski predsednik mu je odgovarjajoč dokazoval, da se narodna stranka ne more ponašati z nobenimi posebnimi uspehi. Prečital je neko pismo Apponyi-jevo, iz katerega je razvidno, kako velike nade je gojila narodna stranka pred volitvami, in je celó mislila, da kmalu pride na krmilo.

Vnanje drzav.

Srbija in Bolgarija. Bolgarska vlada je poprosila srbsko, da stori potrebne naredbe za varstvo bolgarskega diplomatskega agentstva, ker je izvedela, da nameravajo bolgarski emigrantje poskusiti napade tudi na druge bolgarske zastopnike v inozemstvu. Dosti npanja seveda ni, da bi Srbija kaj naredila. Morda bode roke križem držala, kakor jih je turška, dasi je bila opozorjena na vse, kaj nameravajo bolgarski emigrantje.

Rusija in Francija. Majhno nasprotje mej Francozi in Rusi je vzbudilo to, da ruski minister ni hotel prevzeti pušk, narejenih v francoskih tovarnah. Bile so baje jako površno narejene. Stvar so skušali seveda ohraniti tajno.

Rusija. Vlada je sedaj začela preganjati tudi Tolstega knjige. Tako je prepovedala kolportažo Tolskega pravljice „Ivan Durak“, v kateri se slika žalosten položaj podjarmljenega ruskega naroda. Ta knjiga je bila napravila velik vtis, ko je bila izšla. Pričakovati je pa, da se prepovejo še nekatera druga dela. Tolstoj je večkrat preodkrito povedal resnico, kar pa v Peterburgu ne vidijo radi.

Francija. Sedanja francoska vlada namerava kolonijske zadeve odločiti od pomorskega ministerstva in osnovati posebno ministerstvo za kolonije. To se je že večkrat nameravalo. Novi minister bode državni podtajnik Jamais.

Nemčija. Pruski učni minister se je obrnil do senatov vseh vseučilišč, da se izjavijo, če naj se ženske dopuščajo k predavanjem na vseučiliščih in s kakimi pogoji. — Sploh je po vsej Nemčiji neko gibanje za to, da se ženske dopusté k višjim študijam. Na Badenskem se jim je že dovolilo, v Lipsiji jih več hodi poslušat kot izredne slušateljice. Mi vendar dvomimo, da bi v Nemčiji bilo umestno ženske dopuščati na visoke šole, ker je že preobilo moške inteligence za vse stroke.

Anglija. Iz poročila angleškega vojnega ministra je posneti, da tudi Anglija obrača večjo pozornost na vojsko. Tako, kakor druge države, pa Anglija vojske pomnožiti ne more, ker njo stane vsak vojak 56 funtov šterlingov, to je kakih 600 gld. na leto. Vsa angleška stalna vojska šteje 209.000 môž, potem pa ima še 111.000 môž raznih rezerv. Toliko vojske dosedaj Angleži še nikoli niso imeli. Vsa vojska je dobro oborožena. Premogovske postaje so dobro utrjene, topov ima vojska zadosti, priprave za vtrjenje pristanišč in glavnega mesta so končane. Vojska je pripravljena za boj. — Seveda, Angležem se že taka vojska odlična zdi, ker velikih vojsk niso vajeni, ali na kontinentu bi se s tako vojsko pač ne mogli braniti. Zaradi tega bodo pa Angleži že morali gledati, da se ne zamotajo v kako veliko evropsko vojno, če si poprej ne preskrbé dobrih zaveznikov.

Spanija. Politični položaj je kritičen. Papični denar hitro zgublja veljavo. Poslanci zahtevajo, da vlada kaj odločnega stori za zboljšanje financ. Mislilo se je že na pomanjšanje vojske in mornarice, in ponižanje častniških in uradniških plač. Vlada se pa boji upora častnikov, ki bi utegnili postati usodepoln za monarhijo.

Južna Amerika. V Braziliji so vedno še neredi. V deželi Rio Grande do Sul je baje jako razširjena ustaja. Ta dežela bi se menda rada popolnoma odločila od Brazilije. Tudi v Argentini je upor. Več vojaških posadk je odreklo pokorščino vladi, ki je zaradi tega baje že dala ostavko. Odvetnik Matte je pa dobil nalog, da sestavi novo vlado.

Izvirni dopisi.

S Slovenskega, 5. marca. (Kosijev zagovor v 52. l. „Slovenca“.)

Nekaj besedic bi rad izpregovoril na gori omenjeni Kosijev zagovor.

Meni v resnici ni znano, „da se imajo otroci na najvišji stopinji ljudske šole seznaniti kolikor toliko tudi z najvažnejšimi slovstvenimi oblikami, da morajo znati, kaj je pravljica, kaj pripovedka, basen, legenda itd. Ne spominjam se, da bi bil čital v učnih načrtih za Primorsko ali za Kranjsko kaj takega. Morebiti je to zaukazano na Štajerskem (o čemer jako dvomim); dotičnih načrtov nimam. Mislil pa, da bi bila to pretrda kost za otroke, saj mi je znano, da celo vsem ljudskim učiteljem taki pojmi niso vselej prav jasni (ob učiteljskih izkušnjah sem se tega uveril!), kamo-li da bi kaj takega mogel zahtevati od preprostega učenca — ljudsko-šolca!

Kar se tiče nesestavljenega prihodnjika, ne bodem se kosál. O tem je že slavni naš Levstik dovolj jasno govoril v svoji slovnici: „Die slovenische Sprache“ na str. 116. In Levstik vendar ni bil sovrstnik tistih „minorum gentium“; ali ka-li?

„O „treh lilijah“ se tudi ne bodem prepiral. Gosp. Kosi ima o tem svoje nazore, jaz zopet svoje. Vsekako nam je biti o tem — kaj se namreč ponuja slovenski mladini — silno skrupoloznim; zakaj videl sem že šolske otroke, ki so se spogledovali in smehljali še ob nedolžnejšem proizvodu — ob pesmi: „Kje so moje rožice“. („Moje srca ljubice“. Glej 29. šte. Nedvedovega „Slavčka“, tretja stopnja, str. 30!).

Če sem pa zoper „Tri zlate lilije“, zato nisem nedosleden v svoji sodbi o „Zabavni knjižnici“. Zakaj jaz sem pisal: „V obče moram reči itd.“ Marsikatero delo je vendar-le dobro, če je tudi tu pa tam kaka nedostatna malenkost. Pred kratkim je na pr. izšel roman: „Od pluga do krone“. Marsikak oddelek mi tu ne dopada; v obče mi pa ta ta knjiga vendar-le ugaja. No, ali se zdaj umeva, g. Kosi?

Nadaljno opravičevanje g. Kosija opustim. Saj sem v „Slovencu“ pisal, da so morebiti to tiskarski pogreški. Sicer pa: zakaj ne pazi g. Kosi, da se v knjigo ne vtihotapi toliko tiskarskih pogreškov?

Gledé na Sajnkovičovo povest verjamem rad, da „v tej obliki ni bila še nikjer tiskana“; samo izvirna ni, to sem hotel povedati.

Kar se tiče „Globanje“, ne imponuje mi ne avtoriteta Erjavčeva, ne vrednika „V.“ Vem, kaj sem pisal. Jaz sem rajnega Erjavca dobro poznal in vem, da se je v javnosti v jezikovnem obziru obsojalo marsikaj, kar je sam „imel v pregledu“ pred tiskom. Bil je mož, ki je dosti trpel pod pritiskom neveselih osebnih razmer. Zbok tega in zbok skopo odmerjenega mu časa, ni utegnil vselej opozarjati na vsako stvar. Sploh pa jaz „Globanji“ v stvarnem obziru nisem očital ničesar. Le ta jezik, ta jezik! Pisal sem: „Vidi se“, to se

pravi nemški: „Es scheint“. Sicer pa smelo trdim: Če ta sestavek tudi ni zgola prevod, vendar je g. Kosi, sestavljajoč ga, nemški mislil, slovenski pa pisal!

Pa navedimo še enkrat oni preklicani „uvod“. „Vem, čitatelji moji ljubi, da dobro poznate glivo, ki se imenuje globanja ali užitni goban; tudi znam, da ako bi po gozdu iskali jedilnih gob, ne pustili bi globanje ter raje trgali belopikaste mušnice, kakor je storila to nevedna Katarinka, o kateri ste že gotovo čitali po večkrat.“

Ta skladnja, ta skladnja! Zakaj bi se vse to ne bilo povedalo v krajših, jasnejših stavkih, otrokom prijaznih! In potem tisti preklicani „da ako“!... O, č. g. P. Horvat! zastoj ste že leta 1867. v novomeškem programu pisali, da je taka pisava napačna! Zastoj ste na novo izdali isto razpravo lanskega leta pri g. Krajcu v Novem Mestu z naslovom: „Pravila za pisavo!“

Kar se dostaje smešnice „Usmiljen mož“, tudi ne bodem gubil besedij! Mož, ki grenkemu zdravilu svoje žene primeša sladkora*) ter je sam izpije, to je kaj nenavadnega, nenaravnega, etwas, das nicht für meinen Magen ist!

Pri kraju sem. Namen moje prave kritike je bil ta: opozoriti gospoda izdatelja, naj piše pravilnejši jezik! Tudi zadoja številka „Ljub. Zvona“ enako sodi.

To je zadnja moja beseda o I. zvezku „Zabavne knjižice“. Ko pa izide II. zvezek, no, tedaj ga morebiti ocenim, ako bodem še zdrav taval „po tej dolini solzâ“! L.

Iz Spodnje Savinjske doline, dné 10. sušca. (Starosta lavantinskih duhovnikov Globočnik.) Tako toraj loči grenka smrt! Pred kratkim smo stali pred jamo, katera je sprejela truplo nam nepozabnega dekana preč. g. Lavrencija Potočnika, včeraj morali smo zopet poslušati, kako so rušnje padale na krsto, v kateri bilo je zabito truplo preč. g. Frančiška Globočnika, župnika pri sv. Jurju pod Tabrom, zlatomašnika in staroste duhovenstva v lavantinski škofiji. Rajni je bil rojen v Braslovčah 14. listopada leta 1805.; v mašnika posvečen l. 1829. Komaj 7 let kaplan oziroma provizor, je dobil mestno župnijo v Slovenjem Gradcu. Od tam se je preselil l. 1853. v St. Jurij pod Tabrom. Pogreba se je udeležilo precejšnje število duhovnikov in premnogo občinstva. Sprevod vodil in nagrobno govoril pa je preč. g. Karol Hribovšek, kanonik in vodja duhovskega semenišča mariborskega, rojak šentjurski. V uvodu prekrasne nagrobnice je rekel: „Dvakrat ste nas preč. g. zlatomašnik k sebi povabili, prvokrat da smo vašo glavo z zlato krono mašništva ovenčali; drugokrat pa z demantno. Danes pa bomo okitili vašo glavo s krono hvaležnosti.“ Imenitni govornik razložil je potem v I. delu nagrobnice po besedah: „Hitite svetniki božji na pomoč!“ delovanje rajnega gospoda v vinogradu Gospodovem: hitite toraj duše tistih, ki ste bile rešene po trudu tega gospoda večnega pogubljenja, zdaj njemu pomagat; v II. delu pa po besedah: „Kristus naj te spremlja, kateri te je poklical“, razložil je preč. govornik, kako je Kristus rajnega poklical v duhovenski stan, klical po vednem trpljenju, (bil je namreč r. g. Globočnik vedno slabega zdravja,) zdaj pa nepričakovano poklical po kratki bolezni pred Sebe. Spretno je preč. g. kanonik vezal v ta životopis prelepe nauke, da smo bili vsi močno ginjeni, in želje izrekli, da se ta nagrobnica objavi. Ljubi Bog pa naj da r. preč. g. Frančišku Globočniku večni mir in pokoj.

*) Genit. „sladkora“ je prav, ne pa „sladkorja“! (Vide „Slov. slovnica“ Janežič-Sket, § 69, str. 31 sub b.!) Pis.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 11. marca.

(Presvetli cesar) se je danes zjutraj ob 5. uri 38 minut peljal skozi Ljubljano v Miramar.

(Štajerski deželni zbor.) V 7. seji štajerskega deželnega zbora je bila na dnevnem redu tudi volitev novega deželnega odbornika, katerega voli cela zbornica. Pred volitvijo se je oglašil slovenski poslanec dr. Radej, rekoč: Slovencev na Štajerskem je dve petini od vseh prebivalcev; zato Slovenci težko pogrešajo slovenskega zastopnika v deželnem odboru. Ker danes voli vsa zbornica novega deželnega odbornika, prosim, da se slavni zbor vendar jedenkrat vsaj pri tej volitvi ozira tudi na Slovence. — Nato se prične volitev. Oddanih je bilo 57 glasovnic; od teh je dobil nemško-liberalni poslanec

dr. Reicher 39 glasov, slovenski poslanec Jerman pa 16 glasov, ker so poleg slovenskih poslancev zanj glasovali tudi nemški konservativci. — In tako Slovenci na Štajerskem zopet nimajo nobenega slovenskega zastopnika v deželnem odboru. Ne čudimo se, zakaj da štajerski slovenski poslanci v takih okoliščinah neradi hodijo v Gradec.

(Koncert „Glasbene Matice“.) Naprošeni smo objaviti, naj blagovoli slavno občinstvo priti k jutrajšnjemu koncertu pravočasno, ker bo pričetek točno ob osmi uri in bodo pozneje došleči vstopiti mogli le po končani prvi točki. Med izvajanjem posameznih točk bodo vrata zaprta. Sedežev je le še malo dobiti.

(Prvi slovenski katoliški shod.) Kakor kažejo pisma zaupnih mož in poročila slovenskih konservativnih listov, vzbudil je klic pripravljalnega odbora mej vernimi Slovenci vseh pokrajin radostno navdušenje in vsestransko zanimanje za prvi slovenski katoliški shod. Jasno je iz teh pojavov, da Slovenci razumevajo važnost nameravanega shoda. Navedli smo pa že tudi dokaze iz nemško-liberalnih listov, da važnost takega shoda poznajo tudi naši nasprotniki. V tem oziru prav primerno piše v svoji zadnji številki „Slovenski Gospodar“: „Zoper slovenski katoliški shod, ki se vrši letos v poletnem času v Ljubljani, vzdiguje se vsa nemškutarija in skoraj ves liberalizem, kolikor ga premore naša država. Ravno to pa je za naše vzgledno slovensko ljudstvo netilo, uzroka do volje, da se pripravlja zanj, kar je največ mogoče. Če kje, na tem zboru pokaži se slovensko ljudstvo za katoliško!“ — Zleti je in odbor uljudno prosi, naj bi vsi slovenski časniki, katerim je v resnici mar pravi gmotni in duševni napredek slovenskega naroda, poučevali svoje čitatelje o važnosti shoda ter jih vsemali za sodelovanje. — Pripravljalni odbor je oskrbel posebno pisarno za priprave k shodu. Vzlasti želi odbor izvedeti od svojih zaupnikov izvan Kranjske, ali bi ne bil umesten za vsako kronovino poseben lokalni odbor za priprave. Gospodje zaupniki naj pri svojem odgovoru blagovolijo tudi na to vprašanje odgovoriti. — Nekateri požrtvovalni gospodje poslali so že pripravljavnemu odboru denarne podpore za shod. To so storili, preden je odbor za to izdal kako prošnjo. Naj jim velja za to iskrena zahvala. — Pripravljalni odbor ima redno seje vsako nedeljo, med tednom pa so zborovanja, odločena raznim odsekom.

(Umrl) je včeraj zjutraj v Kamniku občespoštovani meščan in pekovski mojster g. Janez Karolnik. Pogreb bo jutri popoldne ob 4. uri. Naj v miru počiva!

(Zlata maša.) Dne 2. februarja minolega leta je prečast. g. P. Evstahij Ozimek, ex-minister in kustos frančiškanske provincije, praznoval petdesetletnico redovne obljube. Tisti dan je bil od prevz. kneza in škofa odlikovan z naslovom konzistorijalnega svetovalca, in od blizu in daleč so prihajale čestitke in voščila, da bi mu Bog dal dočakati tudi 50letnico mašništva. Voščila in prošnje so se spolnile. Jutri, 12. marca, poteče ravno petdesetlet, kar je bil prečast. jubilar posvečen mašnikom po tedanjem prečast. knezoškofu goriškem, Lušinu. Novo mašo je pél potem v Ljubljani na velikonočni praznik zjutraj. — Petdeset let, mnogo je let! Koliko je bilo v tem času študij, skrbi in dela v različnih, odgovornih službah. Pa vse to ni podrlo slavljenca; še danes je v kljub petinsemdesetim letom še zdrav in krepak. Iz srca čestitamo prečast. g. jubilaru in želimo, da bi ga Bog ohranil še mnogo let, — celó do dijamantne sv. maše. Slovesnost zlate sv. maše pa bo 19. t. m., na praznik sv. Jožefa, v frančiškanski cerkvi ob 9. uri. Kakor čujemo, obljubili so celó prevzvišeni knez in škof, da hočejo slavnost počastiti s svojo navzočnostjo.

(Mater in brata umoril) je dne 5. t. m. 29letni kmečki sin Franc Ogris v Slovénjem Plajbergu na Koroškem. Brez dvombe je morilec svoje zločinstvo izvršil v bésnosti, zato so ga izročili deželni norišnici. — V Goričici našli so dné 26. febr. truplo 24letne ženske A. J., kojo so pogrešali od dné 4. oktobra lanskega leta. Nesrečnica je bila bajé bolna na umu ter si ja sama vzela življenje.

(Električno razsvetljavo) hočejo uvesti v Celovcu. Da se dobi potrebna gonilna moč, kupila sta gg. Madile in Scherbaum Perkonikov mlin ob Krei. Predno se pa bode ta razsvetljava dejanski uvedla, poteklo bode bržkone še precej vode po Krei!

(Pojasnilo.) G. M. Kunc prosi nas, da objavimo sledeče pojasnilo. Iz opazek g. dr. Tavčarja v de-

želnem zboru sklepati bi se dalo, da moje knjige niso primerne za podlago pri šolskem pouku. Ker mi kot avtorju nikakor ne more biti vse jedno, kako se moje delo sodi, hočem navesti, da moja knjiga te vrste ni prva, marveč da je naučno ministerstvo že leta 1881 neko nemško, sicer manj obširno izdajo nego moja, potrdilo za uporabo pri strokovnem risanju na obrtno-nadaljevalnih šolah v Avstriji. Ker pa mi tacega dela nismo imeli, izvršil sem jaz namenoma, kar sem tudi v predgovoru poudarjal, — svojo knjigo, oziroma vzorce tako, da zadostujejo šolskim zahtevam, kar mi je avtor potrjene nemške izdaje sam priznal. Ravno to pa, da sem knjigo priredil, tudi za podlago šolskega pouka, torej vzorce sestavil po predpisanih pravilih za strokovno risanje, stalo me je mnogo več, nego znaša meni iz šolskega fonda dovoljena podpora. Sicer pa so moje knjige oziroma vzorci že sedaj v porabi v obrtni nadaljevalni šoli tukajšnje realke, in na deželi isto tako tudi na c. kr. strokovni šoli za vezanje, kjer so predmet za predpisani pouk s takozvanem „Schnittzeichnen“.

(Popravek.) Poroča se nam: Po odloku c. kr. min. za uk in bogočastje 25. jan. 1891, št. 555. so v trž. kop. škofiji (kakor tudi po ostalih avstr. škofijah) vse samostalne duhovnije, ki so se tukaj imenovala kuracije, postale prave župnije. Tako naj se popravi notica v „Slovenec“ in „Edinosti“, da so kaplanije Bazovica, Barkola in Kontovel povišane v župnije. Bile so kuracije in ne kaplanije.

(Iz Radovljice) se nam piše, da se koncert radovljiškega učiteljstva, napovedan na 12. dan t. m. zaradi raznih zaprek preloži na poznejši čas.

(Iz Celovca) se nam poroča: Prvo letošnje porotno zasedanje vrši se od dné 7. do 11. t. m. Zatoženih je 10 hudodelnikov, in sicer 8 moških in 2 ženski; 3 so obtoženi goljufije in tatvine, 2 hudodelstva umora, 2 radi nenravnosti, 1 radi detomora, 1 radi roparstva. —

(Slovenske posojilnice na Koroškem) se marljivo gibljejo. Nova posojilnica na Suhi je že ustanovljena, in prične o Veliki noči poslovati. — V nedeljo dné 20. marca zboruje posojilnica v Tinjah.

(F. V. Sasinek,) rodovit pisatelj slovaški, je lani slavil štiridesetletnico pisateljavanja. Slovaki v Ameriki so mu nedavno v Prago, kjer imenovanec sedaj biva kot dosluženi profesor, doposlali zlato pero, to je dar, ki ga je oskrbel „Národní slovenský spolek“ in pa „Amerikansko-Slovenské Noviny“.

(Slovaki) pripravljajo se, da bodo slavili stoletnico preporoda svoje spisbe pod pisateljem Bernolakom.

(Obsojen) je bil Ernest Baunert, ki je kot uradnik štajerske eskomptne banke izneveril 136.000 goldinarjev, na šest let težke ječe.

(„Bralno društvo“ v Zagorju) ob Savi bode imelo v nedeljo, dné 13. t. m., ob 5. uri popoldne svoj občni zbor s sledečim vspešnim: 1. Pozdrav predsednikov; 2. poročilo tajnikovo in blagajnikovo; 3. volitev, in 4. razni predlogi. — K mnogobrojni udeležbi vabi ODBOR.

(Duhovniške premembe v lavantinski škofiji.) Č. gg. Jernej Frangež, kapelan pri sv. Jurju na Ščavnici, Ivan Sušnik, kapelan v Teharjah in Anton Aškerc, kapelan v Vitanji, izstopili so radi bolehanja za nekaj časa iz službe. — Čast. g. Dekort, kapelan pri sv. Jurju pod Tabrom, postal je ravno tam provizor; prestavljeni so pa č. gg.: Marko Stuhec iz Laporja k sv. Jurju na Ščavnico, Jožef Merc iz Ribnice v Vitanje in Matija Škorjanec iz Vojnika v Ribnico.

(Duhovne vesti iz celovške škofije.) Vmeščen bođe prihodno nedeljo, dné 13. t. m., vis. čast. g. Anton Gabron, doslej velezaslužni provizor v Stebnu v Podjurski dolini na župnijo Škočidol. Čestitamo! — Vis. č. g. dr. Jan. Amšl, župnik v Št. Jakobu v Lesni dolini, gré za kateheta meščanskih šol v Sarajevu. Župnijo Št. Jakob bode oskrboval č. g. Jan. Pajdar, provizor v Kornatu. — Č. g. Vojteh Krejči, provizor v Škočidolu, gré za kapelana v Šentjakob v Rožu, in čast. g. Václav Vacovsky, deficijent v Šmihelu, kot provizor v Šteben v Podjurski dolini. — V mašnika posvečen bođe dné 4. aprila t. l. č. br. Ciril Goričan iz kapucinskega reda. Novo mašo póje na velikonočni ponedeljek, dné 18. aprila, v svoji rojstveni vasi v Žičah na Sp. Štajerskem.

(„Črna Gora“) je naslov daljši pesmi, katero je zložil in izdal pesnik g. Turkuš. Dobiva se na

dom po pošti izvod 20 kr. Naslov: Prof. Turkuš, Graz, Lessingstrasse 22.

(Notranjska posojilnica v Postojni) nam je poslala svoj računski sklep za deveto upravno leto 1891. V pretečenem letu je imela gld. 61.987.28 prometa. Članov je pristopilo na novo z združnimi deleži po 100 gld. 2, z opravnimi deleži po 10 gld. 43, izstopilo jih je z združnimi deleži 3, z opravnimi deleži 11. Zadruga šteje 280 članov in sicer 24, kateri imajo 76 združnih deležev po 100 gld. in 256 z opravnimi deleži po 10 gld. Vložnikov je 161. — Hranilne vloge povikšale so se od gld. 27.529.90 na gld. 40.511.62. Dana posojila nastala so od gld. 39.367.44 na gld. 50.179.06. Račun dobička in zgube izkaže dobička gld. 782.08, kateri znesek se na sledeči način razdeli: Zdržnikom dividendo po 5 gld. od sto gld. 497.39; ravnateljstvu po § 14 združnih pravil gld. 39.10; nagrada za izdelovanje letnega računskega sklepa gld. 100—; darilo družbi sv. Cirila in Metoda gld. 10—; darilo prostovoljnemu gasilnemu društvu v Postojni gld. 10— in ostanek gld. 125.59 se pridene zadržnemu zakladu. V stanju (bilanci) izkazana vstopnina z obrestmi gld. 65.99 pridene se tudi zadržnemu zakladu, kateri torej poleg 4½% letnih obresti priraste za gld. 359.17 ter znaša z dnem 1. januarja 1892 gld. 4083.43. Preosnovno zadržne iz take z „omejenim“ v zadržno z „neomejenim“ poroštvom, katera se je bila pri obnem zboru dné 9. februarja 1890 sklenila, se sklene, ker so se nekateri zadržniki o tem nepovoljno izrazili, za sedaj opustiti, in se ob enem naroča ravnateljstvu, prihodnjemu obnemu zboru predložiti načrt novih pravil, v kolikor so ta potrebna premembe. Dividenda po 5 gld. od sto plačuje se vsak uradni dan, to je vsaki petek od 9. do 12. ure dopoldne. V ravnateljstvo so izvoljeni gospodje: Peter Kraigher ravnatelj; Alojzij Kraigher blagajnik; Franc Kuttin kontrolorjem; Ferdo Gaspari in Franc Kogej odbornikoma. V nadzorstveni odbor so pa izvoljeni gospodje: Franc Križaj, Josip Lavrenčič, Anton Lodes, Gregor Pikel, Rihard Šeber in Miroslav Vičič.

(Vodstvo c. kr. poštno-hranilničnega urada) na Dunaju razposlila okrožnico z računom za mesec februarj. V tem delu časa se je 709.813krat vložilo skupaj za 82.991.599 gld., od tega na Štajerskem 36.009krat v znesku za 3.168.195 gld., na Koroškem 10.730krat za 898.804 gld., na Kranjskem 8206krat za 692.084 gld., v Primorju 12.092krat za 1.404.157 gld., v Dalmaciji 3454krat za 321.237 gld.; vrnilo so pa 186.971krat skupno za 83.190.418 gld., od tega pride na Štajersko 5730krat za 1.779.977 gld., na Koroško 1310krat za 228.893 gld., na Kranjsko 1114krat za 226.066 gld., na Primorje 3437krat za 1.069.564 gld., na Dalmacijo 393krat za 83.225 gld. Od 12. januarja 1883, ko je hranilnica začela poslovati, so stranke vložile 43.314.833krat skupaj za 5.001.045.216 gld. 4 kr., a izvzele 12.396.258krat skupaj za 4.939.142.804 gld. 53 kr., tako je v blagajnici preostalo shranjenih 61.902.411 gld. 51 kr. Med povračili je 17.520.175 gld., za kar je urad vložnikom na zahtevanje kupil in odposlal vrednostnih papirjev. V prometu nahaja se 9691 knjig-rentovnic, ki so vredne 12.869.440 gld., potem 868224 knjig-vložnic in 19.801 čekovnica. Število vložnikov naraslo je za 7381 oseb v varčevalnem, za 171 v čekovnem, za 98 pa v nakazničnem oddelku. V neuradnem delu okrožnice opaziš podatke o poštni hranilnici na

Ogerskem, Francoskem, Taljanskem, Nizozemskem, Švedskem.

Telegrami.

Dunaj, 11. marca. Fužinski oskrbnik v Idriji je imenovan fužinskim nadoskrbnikom.

Miramar, 11. marca. Cesar se je danes zjutraj pripeljal.

Trst, 10. marca. Lloydov parnik „Psyche“ je odposlan v Varno, da bode oskrboval vožnjo mej Varno in drugimi bolgarskimi pristanišči, ker se je razbila bolgarska ladja „Ferdinand“, ki je dosedaj oskrbovala to vožnjo.

Linc, 10. marca. Deželni zbor vsprejel je z veliko večino odsekov predlog, da se smatra za kršenje ustave to, da se l. 1891 ni sklical deželni zbor, in izreka pričakovanje, da se deželni zbor skliče še jedenkrat letošnje leto. Namestnik ugovarja, da bi se bila kršila ustava in navaja važne uzroke, da se ni sklical deželni zbor.

Beligrad, 11. marca. Liberalni klub je sklenil ministerskega predsednika Pašića v zbornici interpelovati v zadevi očitane mu veleizdaje za srbsko-bolgarske vojne 1885. l.

Madrid, 10. marca. Povodnji se nadaljujejo. Posebno napravlja velike skrbi naraščanje Guadalkvivira in Taja. Sedaj je že veliko škode.

Chicago, 10. marca. Strašen vihar s snegom razsaja od Michiganskega jezera do Montane. Od vseh strani se poroča, da je vihar podrl že več hiš. Tudi več ljudi je mrtvih.

Umrli so:

V bolnišnici:

7. marca. Štefan Žagar, delavec, 20 let, vnetje ledic — Jožef Glashüter, zasebnik, 75 let, carcinoma malae.

Tuji.

9. marca.

Pri **Maliču**: Vranovits, Pribil, Schlesinger, potovaleci, z Dunaja. — Schröpf, Hillebrand, uradnik; Prossnig in Landgruber, zasebnika, iz Grada. — Dusehnitz, zasebnik, s Tirolskega. — Werth, inženier, iz Mödlinga. — Werbole, trgovec, iz Islaka. — Croce, potovalec, iz Bregenza. — Brenner, potovalec, iz Monakovega. — Rothschild, potovalec, iz Manhaima. — Treulich, trgovec, iz Prage. — Fischer, knjigotrtec, iz Berolina. — Pogačnik, iz Podnarta. — Jakovich iz Buenos Ayresa.

Pri **Stonu**: Selinger, Pollak, Weissburg s soprogo, potovaleci; Berman, z Dunaja. — Svoboda, inženier; Weissenbach in Labroisse, trgovca, z Monakovega. — Lengel, trgovec, iz Vel. Kaniže. — Pytlík, posestnik, s soprogo, in Ana Schiller, iz Plzna. — Bobek iz Godeviča. — Kukelj iz Kranja. — Balzar, trgovec, iz Trsta. — Jurec, trgovec, iz Ptuja.

Pri **avstrijskem caru**: Vidmar, trgovec, iz Črnega Vrha.

Pri **Južnem kolodvoru**: Winkler, trgovec iz Šmarje. — Abeles, Marco potovalec, iz Trsta. — Guardiančič s Slapa.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v
		zrakomera v mm	toplomera po Celsiusu			
7. u. zjut.		725.4	—2.6	sl. svzh.	sneg	21.50
10. 2. u. pop.		724.1	—3.4	"	oblačno	sneg
9. u. zveč.		722.1	0.0	brezv.	"	

Srednja temperatura 0-1°, za 2-7° pod normalom.

Dunajska borza.

Dné 11. marca.

Papirna renta 5%, 16% davka	94 gld. 45 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	93 " 95 "
Zlata renta 4%, davka prosta	110 " 80 "
Papirna renta 5%, davka prosta	102 " 65 "
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	1006 " — "
Kreditne akcijske, 160 gld.	306 " — "
London, 10 funtov stl.	118 " 80 "
Napoleon (20 fr.)	9 " 44 "
Cesarski cekini	5 " 59 "
Nemških mark 100	58 " 20 "

Dné 10. marca.

Ogerska zlata renta 4%	107 gld. 50 kr.
Ogerska papirna renta 5%	102 " 10 "
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	138 " — "
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	147 " — "
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	181 " — "
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	96 " 15 "
Zastavna pisma " " " 4½%	100 " 50 "
Kreditne srečke, 100 gld.	186 " 50 "
St. Genois srečke, 40 gld.	60 " — "

136 1

S tužnim sream naznanjam sorodnikom in prijateljem, da je Vsemogoči mojo predrago mater

Magdaleno Cotelj

po dolgi mučni bolezni, večkrat prevedeno s svetotajstvi za umirajoče včeraj, v 60. letu njene starosti k Sebi poklical.

Pogreb preljuda pokojnice bo danes popoldne ob 4. uri.

Sv. maše zadušnice se bodo brale jutri v župni cerkvi sv. Petra.

Ljubljana, dné 11. marca 1892.

Ivan Cotelj,
kapelan v Kanfanaru (Istra).

137 1

Tugepolni naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za nas prežalostilno vest, da je naša iskreno ljubljena soproga, mati, tašča in stara mati, blagorodna gospa

Ana Druškovič

danes ob štirih popoldne, prevedena s svetimi zakramenti za umirajoče, po dolgem a mučnem trpljenji prominola v 56. letu svoje starosti.

Truplo predrage rajnice bode po svečanem blagoslovljenji v soboto, dné 12. t. m., ob ½5. uri popoldne iz hiše žalosti na Dunajski cesti št. 11 prepeljano na grobišče k sv. Krištofu, a ondi položeno v rodovinsko rakev.

Zadušne sv. maše se bodo služile v več cerkvah.

V Ljubljani, v 10. dan marca 1892.

Andrej Druškovič, soproga. — **Andrej in Nace Druškovič**, sinova. — **Minka omož. Skaletova in Valentina Druškovič**, hčeri. — **Pavel Skale, zet.** — **Marija Mazelj omož. Druškovič**, sinova. — **Rejči in Marica Druškovič**, Danica in Pavlek Skale, vnuka in vnučici.

A. Kališ, 138 2—1

konces. zavod za posredovanje pri zaseb. opravilih v Ljubljani na Prešernovem trgu šte. 3.

prodaja:

1 garnituro, dobro ohranjeno, za nizko ceno;
1 stroj za predtisk, (Vordruckmaschine) s polno opravo;
1 blagajno neozgorljivo;
1 kočijo in 1 kolesel;
1 rokoko-omaro (starinsko) in
vinske sode različne velikosti.

Katoliška Tiskarna

priporoča raznovrstne

vizitnice

po nizki ceni.

Ljubljanske srečke, 20 gld.	22 gld. 25 kr.
Avstr. rubežega križa srečke, 10 gld.	17 " 60 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	21 " 25 "
Salmove srečke, 40 gld.	61 " — "
Windischgrazove srečke, 20 gld.	59 " — "
Akcijske anglo-avstrijske banke, 200 gld.	150 " — "
Akcijske Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v.	2830 " — "
Akcijske južne železnice, 200 gld. sr.	83 " 25 "
Papirni rubelj	1 " 21 "
Laških lir 100	45 " 65 "

MERCUR menjarnična delniška družba na Dunaju, I., Wollzeile šte. 10.

Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute in devize.

Razna naročila izvrše se najtočneje.

Za nalaganje glavnic priporočamo:

4% gališke propinacijske zadolžnice.

4½% zastavna pisma peštanske ogerske komercijalne banke.

4½% komunalne obveznice ogerske hipotečne banke z 10% premijo.

Na te papirje daje posojila avstro-ogerska banka in podružnice njene.

Z le 6 gld. se lahko dobi 300.000 gld. že 1. aprila.

Dun. komunalne promese 3½ gld. in 50 kr. kolek.

Glavni dobitek 200.000 gld. av. velj.

Tisine promese 2 gld. in 50 kr. kolek.

Glavni dobitek 100.000 gld. a. v.

Obe vkupe le 6 gld.!